

trompa f. Instrument de vent
 que consisteix en un llarg tub
 de llautó enroscat circularment
 i que va esvaïent-se gra-
 dualment des de l'embocadura
 al pavelló, i en pèu es produeixen
 les diferents notes per mitjà
 de vàlvules que al·leguen o
 escurcen instantàniament el tub
 i variant la posició de la mà
 dreta posada darrere el pavelló
 de l'instrument. | m. El qui
 minye que toca la trompa. ||

37

a so de trompa